

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Narratio comica de amicitia Damonis ac Pythiae

Omichius, Franciscus

Noribergae, 1617

Actus IV. Scena 2

[urn:nbn:de:bsz:31-138648](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-138648)

Actus IV. Scena 2.

EUNUCHUS, DION.

Equem tandem vitæ aulicæ non ca-
peret satietas ? cùm res jam ita sint
comparatæ, ut cui credendum, aut cui
non credendum sit, dijudicare vix possis.
Adeò plena sunt omnia delatorum, sycophan-
tarum, calumniatorum : qui in aulis
principem jam tenent locum, ac verborum
lenocinio potentes inescant, ut
sive vera, sive ficta crimina intendant, fi-
des illis habeatur. Meo quidem animo
plurimas & maximas hæc res molestias
creat. Ac si commodè & bonâ cum regis
gratiâ ex aula discedere mihi liceret : ne-
mo secur. do lumine hîc me offenderet.
Nam ad parandum abitum inprimis me
exhortatur Dionis, optimi ac sapientissi-
mi viri periculum : adversus quem linguarum
malevolorum & obrektorum tantâ Re-
gem irâ incenderunt, ut eum delere cer-
tò sibi proposuerit. Quod si Dioni Rex
tam infestus est, qui non solùm affinitate
ipsi conjunctus, sed etiam per tot annos
gravissimis regni negotiis summâ cura
lau.

laude defunctus, deq; ipso Rege & totà in-
sula præclare fuit meritus: quid nobis in-
feriorum classium aulicis deniq; sit ex-
spectandum, divinare non est difficile,
Itaq; ut in tempore aulæ valedicam, o-
mnes occasiones venabor, Sed ipsum Di-
onem, quem domi suæ convenire ani-
mus erat, commodè præ foribus palatii
video adstare.

DION. Te ipsum mihi obviam dari o-
ptabam, ut ex te certior fierem, annè jam
commodum Regis conveniendi tempus
esset? Negotia enim quædam inciderunt,
de quibus non possum quin illius exqui-
ram sententiam.

EUNUCH. Non illum jam aptè ad bis,
mi Dion. Totus enim in fermento est, a-
deoq; inflammatus calumniatorum vo-
cibus, ut mortem se tibi quoquo modo al-
laturum, jurejurando confirmârit. Si sa-
pis ergò, vel potius quoniam sapi: fugâ
quàm celerrimè tibi consule. Nam si ad
vesperam usq;, moram hic traxeris: a-
ctum erit de vita tua.

DION.

DION. Quis iste insperatus nuncius,
mi vir? Adeone Regem meum immuta-
tum, adeone exulcerato in me esse ani-
mo, ut vitam in fonti mihi conetur eripe-
re? Dii melius dunt.

EUNUCH, Iterum iterumq; moneo,
Dion: si vite periculum cupis effugere,
mature hinc migrato opus est. Nam capi-
te suppliciu lues, ubi crastin^o attollet diem
Phoebus, nisi hac excedis urbe. Sitit enim
Rex sanguinem tuu. Quare age, propera,
propera, inquam, neq; committe, ut Sy-
racusis deprehendaris a quoquam isto-
rum, qui tibi manus injicere fuerunt ius-
si. Maturato fugam: nam praeter fugam
nihil tibi praesidium afferet.

DION. Quandoquidem ita rem habe-
re, tanta contentione affirmas: age cedo,
& Deum innocentiae meae testem voco,
qui talionis lege quondam iacturus est,
cum adversariis meis, & caput salutemq;
meam interim defensusus.

Doleo

Doleo autem, hos avo nostro aularum
mores esse, ut si quid benè facias, levior
plumâ sit gratia: Si quid peccatum sit,
plumbeas iras gerant.

Tibi verò, Amice spectatissime, qui mi-
hi indicium fecisti, & quantum in te fuit,
ab imminente periculo me liberasti: Et
gratias ago, & triste vale dico. Stabit apud
memorem Dionem hujus facti gratia.

EUNUCH. Ito bonis avibus, & salutis
tuæ curam geritò. Ego à te exemplum
sumam, mihi quid ex usu fiet.

Actus III. Scena 3.

DION, PUER, PLATO, NUNCIUS.

Cùm meam vitam insidiis peti certum
sit: metuo, ne in eodem mecum pe-
riculo doctissimus Plato versetur. Itaq;
& ipsius salus omni honestâ ratione expedi-
enda esse videtur. Puer, ubi es?

PUER. Adsum, Here, quid me vis?

DION. Curriculo ad Platonem curre,
eumq; omnes moras tollentem, ocyùs ad
me venire jube.

PUER. Dicto citiùs faxo hîc adsit. Pro-
fectò